

ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΣΙΓΑ ΜΗ
ΦΟΒΗΘΩ!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΛΕΛΑ ΣΤΡΟΥΤΣΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Σιγά μη φοβηθώ!**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Σοφία Παράσχου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΕΞΟΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Λέλα Στρούτσου

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Χάρης Βαλσάμης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Κατερίνα Σταματοπούλου

© Σοφία Παράσχου, 2022

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2022

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-4593-9

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-4594-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

**ΣΙΓΑ ΜΗ
ΦΟΒΗΘΩ!**

Εικονογράφηση: Λέλα Στρούτση

Η ΣΟΦΙΑ ΠΑΡΑΣΧΟΥ-ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ γεννήθηκε στην Κάρπαθο. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Ιστορία και Αρχαιολογία και εργάστηκε ως φιλόλογος στη Μέση Εκπαίδευση και για δέκα χρόνια ως σχολική σύμβουλος φιλόλογων στον Πειραιά και στην Αθήνα. Με υποτροφία του ΙΚΥ έκανε μεταπτυχιακές σπουδές και πήρε μεταπτυχιακό δίπλωμα στη «Διδακτική Γλώσσας – Λογοτεχνία – Θέατρο στην Εκπαίδευση», καθώς και διδακτορικό δίπλωμα στην παιδική λογοτεχνία. Δίδαξε για έξι χρόνια στα Πανεπιστήμια Πελοποννήσου και Θεσσαλίας νεοελληνική λογοτεχνία, παιδική λογοτεχνία και δημιουργική γραφή.

Έχει εκδώσει 35 λογοτεχνικά βιβλία για παιδιά και εφήβους, τη συλλογή διηγημάτων για ενήλικες ΧΑΡΑΚΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ, καθώς και το μυθιστόρημα ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΝΑ ΤΑ ΚΟΙΤΑΣ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ, που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ. Επίσης έχει εκδώσει δύο επιστημονικά βιβλία φιλολογικού περιεχομένου και έχει συγγράψει, ως μέλος τριμελούς ομάδας, τα εγχειρίδια λογοτεχνίας για την Α΄ και Β΄ Γυμνασίου.

Το βιβλίο της ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΕΧΟΥΝ ΨΥΧΗ, που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, έχει μεταφραστεί στα γερμανικά και ήταν στη βραχεία λίστα των Κρατικών Βραβείων του 2004. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία της ΟΤΑΝ ΕΚΛΑΨΕ Ο ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗΣ, ΠΩΣ ΧΑΘΗΚΕ Η ΓΑΤΟΜΠΑΛΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ;, ΒΑΦΟΥΜΕ ΑΥΓΑ, ΚΑΛΗ ΜΑΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑ!, ΤΟ ΑΤΑΚΤΟ ΠΑΠΑΚΙ, ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ, Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ ΜΟΥ και ΤΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΓΑΤΟΝΟΥ ΦΟΝ ΝΙΑΟΥ.

Διευθύνει τη Λέσχη Ανάγνωσης του Δήμου Νέας Σμύρνης. Είναι η περήφανη μαμά της Είρνης, του Γιάννη και της Μαρίνας και η γιαγιά της Βάλιας και της Βασιλικής.

Σε όλα τα γενναία παιδιά

Ένας εφιάλτης

Ο Λευτέρης πετάχτηκε στο κρεβάτι του τρομαγμένος. Είχε δει πάλι τον ίδιο εφιάλτη, ότι βρισκόταν στην άκρη ενός γκρεμού και κάποιος τον έσπρωξε ξαφνικά. Δεν πρόλαβε να δει ποιος βρισκόταν πίσω του, άκουσε όμως και πάλι τις ίδιες γνώριμες φωνές που τον κορόιδευαν. Άναψε το πορτατίφ και κοίταξε το ξυπνητήρι που βρισκόταν στο κομοδίνο δίπλα στο κρεβάτι του. Η ώρα ήταν μόλις έξι παρά τέταρτο! Είχε ακόμα δυο ώρες μέχρι να χτυπήσει, αλλά, για καλό και για κακό, άπλωσε το χέρι του και απενεργοποίησε το κουδούνι. Όχι, δεν υπήρχε λόγος να χτυπήσει το ξυπνητήρι, γιατί σήμερα δε σκόπευε να πάει στο σχολείο. Δε γινότανε να πάει στο σχολείο σήμερα, αφού από χθες είχε καρφωθεί μέσα στο κεφάλι του σαν βέλος μια απειλή: «Αν δεν το φέρεις αύριο, θα σε κάνω μαύρο στο ξύλο!»

Ήταν ο Τάσος από την έκτη τάξη αυτός που τον είχε απειλήσει. Και όταν ζητούσε κάτι ο Τάσος και οι δυο φίλοι του, ο Φώτης και ο Σέρκο, κανείς στο scho-

λείο δεν μπορούσε να φέρει αντίρρηση. Γιατί και οι τρεις τους ήταν ψηλοί και γεροδεμένοι και τα χτυπήματά τους πονούσαν πολύ...

Σηκώθηκε με προσοχή να μην κάνει θόρυβο και πήγε στο μικρό γραφείο του στην άκρη της κάμαρας, κάτω από το παράθυρο. Πάνω του ήταν στοιβαγμένα τα βιβλία και τα τετράδια της προηγούμενης μέρας και λίγο πιο εκεί το βιβλίο που τους είχε πει η δασκάλα τους να αγοράσουν. Θα ερχόταν μια συγγραφέας στο σχολείο τους σήμερα και πριν από μερικές μέρες τούς είχε δώσει την οδηγία: «Να αγοράσετε το βιβλίο της και να το διαβάσετε για να μπορέσετε να της κάνετε ερωτήσεις». Χθες, μάλιστα, την ώρα που χτυπούσε το κουδούνι για σχολασμα, τους είχε επαναλάβει: «Μην ξεχάσετε να φέρετε αύριο το βιβλίο για να σας το υπογράψει η συγγραφέας. Εννοείται πως θα το έχετε διαβάσει!»

Το βιβλίο του το είχε αγοράσει από προχθές η μητέρα του, αλλά ο Λευτέρης δεν το είχε ανοίξει καν. Γενικά βαριόταν μέχρι θανάτου να διαβάσει τα λογοτεχνικά βιβλία που κάθε τρεις και λίγο τούς σύστηνε η δεσποινίς Έφν, η δασκάλα που είχε έρθει φέτος στο σχολείο και πήρε την τέταρτη τάξη, την τάξη του δηλαδή. Ειδικά αυτή τη φορά δεν είχε μυαλό όχι να διαβάσει λογοτεχνικό βιβλίο, αλλά ούτε να κάνει οτιδήποτε. Εδώ και μερικές μέρες το μόνο που σκεφτόταν ήταν πώς θα μπορούσε να αποφύγει τον Τάσο και τους φίλους του, που όλη την ώρα τον απειλούσαν. Αυτοί οι τρεις ήταν οι νταήδες του σχολείου και αλίμονο σ' εκείνον που θα έβαζαν στο μάτι.

Πήρε το βιβλίο στα χέρια του και κοίταξε την εικόνα στο εξώφυλλο. Έδειχνε ένα αγόρι, πάνω κάτω στην ηλικία του, που, κρατώντας μια μπάλα, είχε σηκώσει τα χέρια έτοιμο να βάλει καλάθι σε μια μπάσκετ. *Σιγά μη φοβηθώ!* ήταν ο παράξενος τίτλος του. Ο Λευτέρης σκέφτηκε πως το βιβλίο θα μιλούσε για κάποιο παιδί που αγαπούσε το μπάσκετ και δε φοβόταν να παίζει με μεγάλα παιδιά, ακόμα και να ρισκάρει να χτυπήσει τρίποντο καλάθι! Κι ο Λευτέρης αγαπούσε το μπάσκετ και, αν γινόταν ψηλός σαν τον πατέρα του, θα του άρεσε να παίζει με τα άλλα παιδιά και να σκοράρει τρίποντα χωρίς να φοβάται μην αστοχήσει. Ακούμπησε το βιβλίο στο τραπέζι. Είχε στ' αλήθεια ωραίο τίτλο, αλλά...

«Σιγά μην το διαβάσω!» του ξέφυγε μια φωνή, ευτυχώς όχι πολύ δυνατή.

Ύστερα, τράβηξε το κινητό του από τον φορτιστή και το πήρε μαζί του στο κρεβάτι του. Το κοίταξε συγκινημένος για εκατοστή φορά. Είχε δικό του κινητό! Το πρώτο του κινητό! Του το είχαν χαρίσει οι γονείς του πριν από δυο εβδομάδες, στα γενέθλιά του, λέγοντάς του ταυτόχρονα: «Λευτέρη, αυτό το τηλέφωνο είναι για λόγους άμεσης ανάγκης, να μπορείς να επικοινωνείς μαζί μας όποτε υπάρχει σοβαρός λόγος, δεν είναι για παιχνίδι και χασολόγημα!»

Την επομένη κιόλας το πήρε μαζί του στο σχολείο. Ήθελε να το δουν οι συμμαθητές του και πιο πολύ η Κατερίνα, η πιο καλή μαθήτριά της τάξης του και η πιο όμορφη!

Το είχε δει όμως, δυστυχώς, και ο Τάσος.

Στην αρχή τού ζήτησε σε ένα διάλειμμα να του το δώσει για λίγο να το δει. Του το έδωσε. Μετά του ζήτησε να το πάρει στην τάξη του για μια ώρα που θα έλειπε ο δάσκαλός τους. Εκεί στριμώχτηκε λίγο, δεν ήθελε να δώσει το κινητό του για τόσο πολλή ώρα, αλλά κάτι σαν απειλή που είδε στο βλέμμα του Τάσου τον φόβισε. Του το έδωσε.

Ήταν λάθος! Όταν υποκύπτει κανείς σε μια απειλή, αυτή όχι μόνο δεν εξαφανίζεται, αλλά γίνεται μεγαλύτερη και πιο επικίνδυνη. Αυτή την αλήθεια δε θα αργούσε να τη μάθει ο Λευτέρης...

Και την προηγούμενη μέρα ήρθε η καταστροφή! Στο πρώτο διάλειμμα μπήκε στην τουαλέτα για την ανάγκη του, όταν κάτι παιδιά τον κλείδωσαν μέσα και άρχισαν να τον κοροϊδεύουν απ' έξω. Τον έλεγαν «στραβάδι» επειδή φορούσε γυαλιά και «χέστη» επειδή δεν ήθελε να τσακώνεται με κανέναν και απέφυγε να πλησιάζει εκεί όπου γινόταν καβγάς. Τους παρακαλούσε να του ανοίξουν την πόρτα, τους είπε πως θα μίλαγε στον διευθυντή, στο τέλος έβαλε τα κλάματα, αλλά... τίποτε!

Ξαφνικά, ήρθαν ο Τάσος και οι φίλοι του.

«Γιατί, ρε, πειράζετε το παιδί, τι σας έφταιξε; Άντε ξεκουμπιστείτε από εδώ μη σας αρχίσω στις φάπες!» άκουσε την οργισμένη φωνή του Τάσου και αμέσως μετά του άνοιξαν την πόρτα.

Ο Λευτέρης βγήκε ανακουφισμένος και ευχαρίστησε τους σωτήρες του.

«Δεν κάνει τίποτε, ρε φίλε, έτσι και σε ξαναπειράξει κανένας, να έρθεις να μας το πεις και θα καθαρίσουμε εμείς, εντάξει;»

Ο Λευτέρης νόμιζε ότι είχε τελειώσει αυτή η ιστορία και ότι από εδώ και πέρα τα τρία μεγάλα παιδιά θα ήταν φίλοι του. Έκανε και πάλι λάθος! Την ώρα που σχολάσανε και έφευγε παρέα με δυο συμμαθητές του, τον πλησίασαν ο Τάσος μαζί με τον Σέρκο.

«Να σου πω κάτι, Λευτέρη... Δώσε μου το κινητό σου», του είπε ο Τάσος.

«Δεν το έχω φέρει σήμερα», είπε ψέματα.

«Τότε να το φέρεις αύριο, εντάξει, Λευτεράκη; Εγώ σε έσωσα σήμερα, μην είσαι αχάριστος. Αύριο θα το φέρεις και θα μου το δώσεις, γιατί σκέφτηκες τι μπορεί να σου κάνουν εκείνα τα παιδιά; Χειρότερα από αυτά που γίνανε σήμερα. Γι' αυτό θα μου το δώσεις και εγώ δε θα αφήσω κανέναν να σε πειράξει πια».

«Μα δε γίνεται να σου το δώσω. Θα με ρωτήσουν οι γονείς μου... Τι θα τους πω;»

«Θα τους πεις ότι το έχασες, ο πρώτος είσαι ή ο τελευταίος που χάνει το κινητό του; Στην ανάγκη, πες ότι σου το έκλεψαν, πες ό,τι θες, αλλά αύριο θα το φέρεις, συνεννοηθήκαμε;»

Ο Λευτέρης έστρεψε το κεφάλι του δεξιά και αριστερά, ψάχνοντας τους φίλους του, δεν ήθελε να είναι μόνος με τον Τάσο και τον Σέρκο. Δεν υπήρχε όμως κανείς κοντά. Έτσι, μάζεψε όλο το κουράγιο του και κοίταξε στα μάτια τον Τάσο.

«Όχι, Τάσο, δεν μπορώ να το φέρω, δε θέλω να

σου το δώσω», είπε, προσπαθώντας να ακουσιεί αποφασισμένος.

Τότε όμως ο Τάσος αγρίεψε, τον έπιασε από το μπράτσο και τον έσφιξε μέχρι που πόνεσε. Πλησίασε το πρόσωπό του στο δικό του και του είπε σιγά:

«Λοιπόν, κοντοστούπη, έτσι και δε μου το φέρεις αύριο, εκτός που θα περάσεις τη μέρα σου μέσα στους καμπινέδες, θα σε κάνω και μαύρο στο ξύλο, κατάλαβες;» Και, λέγοντας αυτά, του έδωσε μια σπρωξιά που τον έριξε κάτω. Ύστερα του γύρισε την πλάτη και απομακρύνθηκε με τον Σέρκο.

Ο Λευτέρης σηκώθηκε από κάτω και τίναξε τη σκόνη από τα ρούχα του. Έτσι όπως έπεσε, χτύπησε τον αγκώνα του και είχε τρέξει λίγο αίμα. Το σκούπισε με την ανάστροφη του χεριού του. Αυτό δεν ήταν τίποτε, άλλο ήταν που τον τρόμαζε. Ήξερε καλά ότι ο Τάσος θα πραγματοποιούσε την απειλή του, γιατί, όταν ήθελε κάτι ο Τάσος, πάντα το έπαιρνε, ήταν γνωστά τα κατορθώματά του.

Όλοι στην τάξη του ήξεραν πως ο συμμαθητής τους ο Μιχάλης είχε αναγκαστεί να του δώσει τα πατίνια του, γιατί τον είχε απειλήσει πως θα τον έδερνε. Και κάτι λεφτά που είχαν χαθεί από τις τσάντες παιδιών της πέμπτης τάξης την ώρα που είχαν γυμναστική, όλοι υποψιάστηκαν ότι θα τα είχαν κλέψει ο Τάσος και οι δυο κολλητοί του. Δυο συμμαθητές του Λευτέρη, μάλιστα, είχαν πει ότι τους είδανε μέσα στα αποδυτήρια την ώρα που τα άλλα παιδιά έκαναν γυμναστική. Όταν όμως τους μάζεψε όλους στην αυλή ο

διευθυντής και τους ζήτησε να πουν αν ξέρουν κάτι, κανείς δε μίλησε. Κανείς δεν ήθελε να μπλέξει...

Ο Λευτέρης έσπρωξε το κινητό του κάτω από το μαξιλάρι του και γύρισε πλευρό κλείνοντας τα μάτια. Σχολείο δε θα πήγαινε σήμερα, μπορούσε λοιπόν να ξανακοιμηθεί...

Στα γενέθλια του Λευτέρη, μαθητή της τετάρτης δημοτικού, οι γονείς του του χάρισαν ένα κινητό. Όμως, από εκείνη τη στιγμή άρχισαν τα προβλήματά του: μπήκε στο στόχαστρο τριών παιδιών της έκτης που ήθελαν, με κάθε τρόπο, να του το πάρουν. Ο Λευτέρης φοβήθηκε πολύ αλλά δείλιαζε να το πει στον διευθυντή μήπως τα πράγματα γίνονταν χειρότερα. Όσπου, μια μέρα, μια συγγραφέας επισκέφτηκε το σχολείο τους και τους μίλησε για το βιβλίο της. Τα λόγια της αλλά και η ιστορία του βιβλίου εντυπωσίασαν τον Λευτέρη και τον έκαναν να σκεφτεί μερικά πράγματα για τον εκφοβισμό...

Μια πρωτότυπη ιστορία για τον σχολικό εκφοβισμό αλλά και την ικανότητα της λογοτεχνίας να ενδυναμώνει, να εμπνεύσει και να βοηθήσει τους αναγνώστες, μικρούς και μεγάλους, στη ζωή τους.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ Η ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΕΑ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΤΩ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΚΑΤΑΝΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' δημοτικού

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Από 10.000 λέξεις
Ε' & ΣΤ' δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-4593-9

9 786180 145939

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΖ: 26409